

نه به اجبار برای فرزند آوری

در مراحل نهایی این طرح پیش بینی می کند که ارائه ی رایگان وسایل جلوگیری از بارداری کاملاً متوقف شود. یعنی اگر تا به حال مراکز بهداشت اقدام به توزیع رایگان کاندوم می کردند و به رایگان دستگاه (آی یو دی) می گذاشتند، دیگر مجاز به این کار نخواهند بود. بدیهی است این طرح به خصوص روی زنان روستایی و بخش های محروم شهری تاثیر می گذارد. این زنان که از بنیه ی مالی کافی برای خرید خدمات پیشگیری از بارداری برخوردار نیستند، به شدت به ارائه ی رایگان این خدمات توسط مراکز بهداشت وابسته هستند.

بدیهی است اگر مراکز بهداشت دیگر این خدمات را ارائه ندهند، این زنان نیز توان خرید وسایل پیشگیری از بارداری را نخواهند داشت و این به افزایش شدید بارداری های ناخواسته، سقط جنین در شرایط غیر بهداشتی و کودکان ناخواسته و تشدید فقر در خانواده منجر می شود. در شرایط حاضر گفته می شود که دستمزد کارگران یک سوم خط فقر است و همین دستمزد هم، گاه برای ماهها پرداخت نمی شود، در شرایطی که میزان بیکاری در میان جوانان ۲۱.۸ است و دولت قادر به تهیه ی کار برای جوانان نیست، مجبور کردن خانواده ها به داشتن فرزندان بیشتر فقط به فقر بیشتر خانواده ها منجر می شود. باید برای متوقف کردن این طرح ها کاری کرد.

در حالی که هنوز تکلیف این طرح مشخص نشده است طرح دیگری در فرودین سال ۱۳۹۳ در مجلس طرح شده است. این طرح پیش بینی کرده است که سقط جنین و همه ی شیوه های عقیم سازی ممنوع شود و متخلفان مجازات شوند. بند دیگری از این طرح برای کسانی که وسایل سقط جنین را فراهم می کنند یا مباشرت به سقط جنین می کنند مجازات زندان ۲ تا ۵ سال پیش بینی شده است. و عجیب تر از همه این که طبق این طرح تبلیغات برای کاهش فرزند هم ممنوع است و با مجازات مواجه می شود. یعنی اگر این طرح تصویب شود حتی اگر کسی به دوستان و خانواده ی خود توصیه کند که فرزند کمتری داشته باشند، می تواند جرم تلقی شود و مجازات شود.

